

Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho! (Žalm 118)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 20, 1-9)

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Možná i vás občas napadne, o co vlastně jde v křesťanství? Čím se liší od jiných duchovních či náboženských směrů, kterých je všude kolem na výběr nepřeberné množství. Odpověď dává právě ona Veliká noc, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám, mně a vám, otevřel cestu k životu. Ano, v křesťanství nejde v důsledku o nic jiného než o život. O náš život, tady a teď. Neboť tento život s námi Ježíš z Nazareta sdílel. Tento život žil. A dal nám jasně najevo, že to není život nevýznamný. Je to život, který nám byl darován Bohem a který je pro tohoto Boha tak cenný a důležitý, že ho drží ve svých rukou i skrze smrt. Nejde o smrt, nejde o umírání. Bohu jde o život. A právě poselství o životě nás zde shromažďuje, o *takovém* životě, který nám byl tímto Bohem darován a který nám byl již znovu dán v Ježíši Kristu: nepomíjivý, hodnotný a plný budoucnosti. Skutečnost, že Ježíš Kristus žije, že prolomil smrt a že to udělal *pro nás*, je to, co dnes slavíme, co slavíme při každém svatém přijímání, co slavíme každou neděli. Padesát dvakrát do roka slavíme Velikonoce, slavíme život - nikoli smrt. A jako křesťané se nesmíme zastavit, musíme tento život s Kristem žít a předávat Ježíšovu radostnou zvěst opravdu tak, aby naše hlásání mluvilo o životě, poskytovalo tomuto životu oporu, sloužilo našemu životu.

SLOVO KŘEŠŤANA - Setkání se Vzkříšeným

V evangeliích se setkáváme s reakcí učedníků na prázdný hrob, která osciluje mezi pochopitelným zmatkem a strachem, ale také mezi zjevnou radostí a vzrušením. Každému z nich jsou oči k pravdě o vzkříšení otevřeny jinak. Onoho velikonočního rána vidíme učedníky, kteří se ve strachu zavírají před židy. Jsou zmateni, budoucnost je nejistá, nemají nikoho, komu věřit. Jistě jsou i zklamáni – ten, který měl osvobodit Izrael, zemřel jako kriminálník. Za přátelství s Ježíšem může i je potkat krutý osud. Marie Magdalská to ráno prožívá jinak. Hnána láskou ke svému příteli a učiteli jde k hrobu, aby se postarala o Ježíšovo tělo podle židovské tradice. Marie vidí odvalený kámen a volá Petra a Jana. Jan je rychlejší, ale odvahu vejít dovnitř najde jako první Petr. Petr vidí prázdný hrob, ale nerozumí. Jan vchází jako druhý, ale rozumí ihned. Věčná láska si našla cestu. Láska, ne smrt je to poselství. Někteří uvěří a jiní ne – Bůh nás k tomu nenutí. Bůh nás nutit ani nemůže, věřit je záležitost vlastní vůle. Věříme ale skutečnému vzkříšení, skutečnému zmrtvýchvstání. Nejde zde o davovou halucinaci či jiný psychologický fenomén, ale o skutečného Ježíše, který prolomil smrt a dal nám věčný život. Ten ale začíná už tady. Marie to pochopila, když ji Pán oslovil jménem. Ti učedníci za zavřenými dveřmi uvěřili toho večera, když se jim Pán zjevil se slovy „pokoj vám“. Jiní Jej poznali při lámání chleba. Každému z nás Bůh dodává odvahu uvěřit jinak; každému z nás otevírá oči k Jeho přítomnosti v našem životě jinak. Modleme se k Pánu za odvahu Jeho poselství sdílet.

(Monika Klimparová, inspirace – Kevin Gaffney)

SVÁTKY V TÝDNU (20.4. - 27.4. 2025)

Neděle	20.4.	Marcela / Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, Hod boží velikonoční
Pondělí	21.4.	Alexandra / Pondělí velikonoční, státní svátek
Úterý	22.4.	Evženie
Středa	23.4.	Vojtěch
Čtvrtek	24.4.	Jiří
Pátek	25.4.	Marek
Sobota	26.4.	Oto
Neděle	27.4.	Jaroslav / 2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)

SVĚTICI MÉHO SRDCE - VELIKONOCE

Velikonoce jsou nejdůležitějším svátkem křesťanství, původně spojené s židovskou Paschou, neboť tehdy byl ukřižován Kristus. Velikonoční období začíná Květnou nedělí, poslední nedělí postní doby, kdy slavíme vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Zástupy, které ho vítaly jako Mesiáše, si většinou představovaly osvobození od Římanů. Zelený čtvrtek, 14. den měsíce nisanu, byl posledním postním dnem před Paschou. Večer začal první pesachový den, takže Večeře Páně se konala až po západu slunce. Jidáš Iškariotský pak Ježíše zradil, pravděpodobně protože pochopil, že Ježíš neměl v úmyslu zahájit nějaké povstání. V Getsemanské zahradě byla tma, což vysvětluje, proč musel Jidáš Ježíše políbit – velekněží se báli lidového povstání, proto muselo zatčení proběhnout v noci. Římané měli vždy zájem potlačit židovská povstání (už jich bylo několik), proto se Pilát výslovně ptal na královské postavení Ježíšovo. Z odpovědi mu bylo jasné, že Ježíš o nějakou revoluci nestojí, a Pilát pak dal Židům na výběr mezi vrahem Bar Abbasem a Ježíšem. Je v tom cynický římský vtíp, protože Bar Abbas znamená „syn otce“, jak se Ježíš sám nazýval. Když si pak lidé vybrali vraha, Pilát si umyl ruce – běžný rituál, čímž naznačil, že nevěřil ve vinu Ježíše. Zatmění Slunce z evangelií mohlo být to, které se odehrálo 3. dubna 33 L.P., o čemž se zmiňuje několik dobových pramenů. Pilát na žádost Židů nechal u hrobu postavit stráž, která stejně nemohla zabránit tomu, aby Kristus vstal z mrtvých v noci ze soboty na neděli, čímž se naplnil Boží plán osvobodit lidi od prvotního hříchu.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Během **Velikonočního tridua** budou bohoslužby v našem kostele probíhat takto:
Velký pátek (18.4.) – v 15:00 křížová cesta a v 19:00 velkopáteční obřady
Bílá sobota (19.4.) – v 15:00 modlitby u Božího hrobu a ve 20:00 vigilie vzkříšení
Boží hod velikonoční (20.4.) – mše v 7:30, 9:00 (se žehnáním pokrmů), při druhé z nich zazní **Missa in G od Franze Schuberta a Hallelujah od G. F. Händela**.
- **Velikonoční pondělí** (21.4.) – mše v 7:30, 9:00.
- Prosíme o odevzdání krabiček z **Postní almužny** do sakristie.
- V sobotu 26.4. bude ve mši sv. v 8 hodin udělování **svátosti nemocných**. Od 15 hodin pak zveme na **děkanátní pouť** v katedrále, více o programu na www.ado.cz.
- Příští neděle (27.4.) je **neděle Božího milosrdenství**. Kromě mší svatých v 7:30 a 9:00 zveme také na korunku k Božímu milosrdenství (14:30) a slavnostní mši svatou se svátostným požehnáním a Te Deum.

AKTUALITY OBECNÉ

Přijměte pozvání k šesté **Národní pouti za hospice**, která se uskuteční v sobotu 26. dubna 2025 od 12:30 v bazilice Navštívení Panny Marie **na Svatém Kopečku**. Připojte se i vy a vyjádřete podporu obětavé práci hospicových pracovníků, kteří denně usilují o důstojný a kvalitní život nevyléčitelně nemocných. Více na <https://asociacehospicu.cz/>.

KOUTEK MOUDROSTI

Člověk roste starostí o to, co zasel. (Pavel Kosorin)